

N:o 32.

Ank. till Riksd. kansli den 15 mars 1892, kl. 1 e. m.

Memorial, med anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut i åtskilliga frågor rörande anslagen under riksstatens nionde hufvudtitel.

(1:a U. A.)

Sedan utskottet erhållit del af kamrarnes beslut i anledning af utskottets utlåtande, n:o 10, angående regleringen af utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel, får utskottet här nedan göra de framställningar, hvartill berörda beslut funnits föranleda.

1:o.

Sedan Kongl. Maj:t föreslagit, att åt förre fanjunkaren vid nu mera upplösta kronoarbeta kompaniet å Vaxholm *Carl Gustaf Pettersson* måtte å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 400 kronor, att under hans återstående lifstid utgå från och med månaden näst efter den, då Pettersson frånträdde sin befattning såsom slottsvaktmästare å Vaxholms fästning, hade utskottet i punkten 2:o af sitt ofvannämnda utlåtande hemställt, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning måtte på det sätt bifallas, att åt förre fanjunkaren vid nu mera upplösta kronoarbeta kompaniet å Vaxholm *Carl Gustaf Pettersson* måtte å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 200 kronor, att under hans återstående lifstid utgå från och med år 1892.

Då Första Kammaren, med afslag å utskottets hemställan, så vidt den skilde sig från Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning, bifallit denna framställning oförändrad, men Andra Kammaren bifallit hvad utskottet hemställt, får utskottet för frågans afgörande medelst gemensam omröstning, föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att, med bifall till Kongl. Maj:ts framställning, ått förre fanjunkaren vid nu mera upplösta kronoarbeitskompaniet å Vaxholm Carl Gustaf Pettersson må å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 400 kronor, att under hans återstående lifstid utgå från och med månaden näst efter den, då Pettersson frånträder sin befattning såsom slottsvaktmästare å Vaxholms fästning, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Kongl. Maj:ts förevarande framställning på det sätt bifallits, att ått förre fanjunkaren vid nu mera upplösta kronoarbeitskompaniet å Vaxholm Carl Gustaf Pettersson må å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 200 kronor, att under hans återstående lifstid utgå från och med år 1892.»

2:o.

Sedan Kongl. Maj:t föreslagit, att regementsläkaren vid flottans station i Karlskrona C. I. Th. Lundberghs enka *Augusta Lovisa Dorothea Lundbergh*, född Mossberg, måtte från allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till belopp af 500 kronor att utgå från och med februari månad 1891 och så länge hon i sitt nuvarande enkestånd förblefve, hade utskottet i punkten 4:o af sitt utlåtande hemställt, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning måtte på det sätt bifallas, att regementsläkaren vid flottans station i Karlskrona C. I. Th. Lundbergs enka *Augusta Lovisa Dorothea Lundbergh*, född Mossberg, måtte från allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till belopp af 240 kronor, att utgå från och med februari månad 1891 och så länge hon i sitt nuvarande enkestånd förblefve.

Då Första Kammaren bifallit hvad utskottet hemställt, men Andra

Kammaren, med afslag å utskottets hemställan, bifallit den af herr A. Persson m. fl. vid punkten afgifna reservation, hvari yrkats att utskottet måtte hemställa om afslag å Kongl. Maj:ts framställning i ämnet, får utskottet, för frågans afgörande medelst gemensam omröstning, föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning på det sätt bifalles, att regementsläkaren vid flottans station i Karlskrona C. I. Th. Lundberghs enka Augusta Lovisa Dorothea Lundbergh, född Mossberg, må från allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till belopp af 240 kronor att utgå från och med februari månad 1891 och så länge hon i sitt nuvarande enkestånd förblifver, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen afslagit så väl utskottets hemställan som Kongl. Maj:ts framställning i ämnet.»

3:o.

Sedan Kongl. Maj:t föreslagit, att åt läraren i veterinärkunskap, anatomi och fysiologi vid Ultuna landbruksinstitut *Carl Jonas Axel Segerström* måtte å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 1,500 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder han från sin befattning erhöle entledigande, hade utskottet i punkten 7:o af sitt utlåtande hemställt, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning måtte på det sätt bifallas, att åt läraren i veterinärkunskap, anatomi och fysiologi vid Ultuna landbruksinstitut *Carl Jonas Axel Segerström* måtte å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 1,200 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder han från sin befattning erhöle entledigande.

Med afslag å utskottets hemställan, så vidt den skilde sig från Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning, har Första Kammaren bifallit denna framställning oförändrad, hvaremot Andra Kammaren bifallit hvad utskottet hemställt.

Då denna fråga alltså måste afgöras medelst gemensam omröstning, får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att, med bifall till Kongl. Maj:ts framställning, åt läraren i veterinärkunskap, anatomi och fysiologi vid Ultuna landbruksinstitut Carl Jonas Axel Segerström må å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 1,500 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder han från sin befattning erhåller entledigande, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Kongl. Maj:ts förevarande framställning på det sätt bifallits, att åt läraren i veterinärkunskap, anatomi och fysiologi vid Ultuna landbruksinstitut Carl Jonas Axel Segerström må å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension af 1,200 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder han från sin befattning erhåller entledigande.»

4:o.

Sedan Kongl. Maj:t föreslagit, att förre kamreraren vid de kongl. teatrarne *Gustaf Fredrik Törner* måtte från och med månaden näst efter den, hvarunder han frånträder anställning vid kongl. operan, under sin återstående lifstid uppbära en årlig pension från allmänna indragningsstaten af 2,000 kronor, hade utskottet i punkten 11:o af sitt utlåtande hemställt, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Med afslag å utskottets hemställan har Första Kammaren bifallit det förslag, som innefattades i den af grefve Sparre med flere i denna punkt afgifna reservation, deri yrkats, att utskottet skulle hemställa, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning måtte på det sätt af Riksdagen bifallas, att förre kamreraren vid de kongl. teatrarne *Gustaf Fredrik Törner* måtte beviljas en årlig pension från allmänna indragningsstaten af 1,200 kronor, att utgå under hans återstående lifstid från och med månaden näst efter den, hvarunder han frånträdde anställning vid kongl. operan.

Andra Kammaren har deremot bifallit hvad utskottet hemställt.

För denna frågas afgörande medelst gemensam omröstning, får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning på det sätt af Riksdagen bifalles, att förre kamreraren vid de kongl. teatrarne Gustaf Fredrik Törner må beviljas en årlig pension från allmänna indragningstaten af 1,200 kronor, att utgå under hans återstående lifstid från och med månaden näst efter den, hvarunder han frånträder anställning vid kongl. operan, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke vunnit Riksdagens bifall.»

5:o.

Sedan Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att å extra stat för år 1893 anvisa ett kreditiv af 1,520,000 kronor, att användas dels till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering med nu fastställda pensionsbelopp, mot skyldighet för pensionskassan att afstå det för året densamma tillkommande förhöjda vederlag för de till statsverket indragna rusthållsafgifterna, och dels till fyllnadspensioner i enlighet med de af Riksdagen godkända grunder för sådana pensioners utgående;

äfvensom medgifva, att hvad af de till pensioneringen under år 1892 anslagna medel kunde blifva oanvänt måtte för det kommande årets pensionering användas;

hade utskottet i punkten 13:o af sitt utlåtande hemställt, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning måtte på det sätt bifallas, att Riksdagen å extra stat för år 1893 anvisar ett kreditiv af 1,520,000 kronor, att användas dels till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering med nu fastställda pensionsbelopp, mot skyldighet för pensionskassan att afstå det för året densamma tillkommande förhöjda vederlag för de till statsverket indragna rusthållsafgifterna, och dels till fyllnadspensioner i enlighet med de af Riksdagen godkända grunder för sådana pensioners utgående.

Första Kammaren har beslutit, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning skulle på det sätt bifallas, att Riksdagen, under vilkor att hvad som af de till pensioneringen under år 1892 anslagna medel blifver oanvänt

skall för det kommande årets pensionering användas, å extra stat för år 1893 anvisar ett kreditiv af 1,520,000 kronor, att användas dels till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering med nu fastställda pensionsbelopp, mot skyldighet för pensionskassan att afstå det för året densamma tillkommande förhöjda vederlag för de till statsverket indragna rusthållsafgifterna, och dels till fyllnadspensioner i enlighet med de af Riksdagen godkända grunder för sådana pensioners utgående.

Andra Kammaren har deremot bifallit hvad utskottet hemställt.

Kamrarnes beslut, som öfverensstämman deruti, att ett belopp af 1,520,000 kronor ansetts böra å extra stat för år 1893 anvisas att användas dels till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering och dels till fyllnadspensioner, äro i så måtto skiljaktiga, att, under det Första Kammaren genom sitt beslut synes hafva afsett att genom medgifvandet att ett föregående års besparingar må användas för det kommande årets pensionering bereda trygghet, att tillräckliga medel till pensioneringen icke må saknas, Andra Kammarens beslut torde hafva framgått ur den mening, att endast kreditivbeloppet bör för ändamålet afsättas och möjligen uppkommande besparingar böra ingå till statsverket. De särskilda syftemål, som sålunda inbegripas i de skiljaktiga besluten, synas emellertid kunna vinnas genom ifrågavarande beloppes uppförande såsom ett förslagsanslag, hvars natur innebär, så väl att disponibla reservationer derå ej kunna uppstå som att anslagsbehofvet blifver fullständigt tillgodosedt. En sammanjemkning på denna grund af kamrarnes beslut synes följaktligen böra ega rum; och får utskottet alltså hemställa,

att kamrarne, med frångående af sina förra beslut i ärendet, må besluta, att Riksdagen på extra stat för år 1893 anvisar ett *förslagsanslag* af 1,520,000 kronor att användas dels till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering med nu fastställda pensionsbelopp, mot skyldighet för pensionskassan att afstå det för året densamma tillkommande förhöjda vederlag för de till statsverket indragna rusthållsafgifterna, och dels till fyllnadspensioner i enlighet med de af Riksdagen godkända grunder för sådana pensioners utgående.

Stockholm den 15 mars 1892.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.